

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Radana Malíka a soudkyň JUDr. Barbary Pořízkové a Mgr. Daniely Zemanové v právní věci **žalobců: a) M. Š.**, zastoupený JUDr. Annou Bečvářovou, advokátkou se sídlem Dobronická 1256, Praha 4, **b) P. V.**, proti **žalovanému: Krajský úřad Libereckého kraje**, se sídlem U Jezu 642/2a, Liberec 2, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 22. 10. 2007, č. j. KULK 42991/2007, ve věci honebního společenstva a společenstevní honitby, v řízení o kasační stížnosti žalobce a) proti rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem – pobočky v Liberci ze dne 21. 4. 2010, č. j. 59 A 14/2010 - 89, o návrhu na přiznání odkladného účinku,

t a k t o :

Kasační stížnosti **se** odkladný účinek **nepřiznává**.

O d ů v o d n ě n í :

Včas podanou kasační stížností se žalobce a) (dále jen „stěžovatel“) domáhá zrušení rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem – pobočky v Liberci ze dne 21. 4. 2010, č. j. 59 A 14/2010 - 89, kterým byla zamítnuta žaloba podaná žalobci a) a b) proti rozhodnutí žalovaného ze dne 22. 10. 2007, č. j. KULK 42991/2007. Žalovaný uvedeným rozhodnutím zamítl odvolání stěžovatelů proti rozhodnutí Městského úřadu Česká Lípa ze dne 16. 12. 2004, č. j. 25470/OŽP/04/Kl, o odmítnutí registrace Honebního společenstva Provodín a odmítnutí uznání společenstevní honitby Provodín – Puchavec, a toto prvostupňové rozhodnutí potvrdil.

Kasační stížnost nemá podle § 107 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), odkladný účinek. Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat. Přitom užije přiměřeně ustanovení § 73 odst. 2 až 4 s. ř. s. Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. lze přiznat

odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nenahraditelnou újmu a přiznání odkladného účinku se nedotkne nepřiměřeným způsobem nabytých práv třetích osob a není v rozporu s veřejným zájmem.

Nejvyšší správní soud se při posuzování žádosti o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti zaměřil na zkoumání, zda stěžovatel uvádí skutečnosti, které by dokládaly možnost vzniku nenahraditelné újmy jako základní podmínky pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti. Nenahraditelnou újmou se pro účely rozhodování o přiznání odkladného účinku rozumí existence výjimečného a závažného stavu, který již nelze v průběhu času nijak odčinit (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 5. 10. 2004, č. j. 6 Afs 25/2003 – 59, všechna rozhodnutí Nejvyššího správního soudu jsou dostupná na www.nssoud.cz). Důvody možného vzniku nenahraditelné újmy jsou vždy subjektivní, závislé pouze na osobě a situaci stěžovatele, přičemž ten také nese břemeno tvrzení. Jeho tvrzení pak musí být dostatečně konkrétní a prokazující, jaká jeho práva či právem chráněné zájmy by byly výkonem rozhodnutí dotčeny. Soud pak posuzuje v žádosti uvedené skutečnosti dle ustanovení § 73 s. ř. s., není však povinen ani oprávněn tyto skutečnosti jakýmkoli způsobem sám dovozovat.

V kasační stížnosti stěžovatel žádá o přiznání odkladného účinku, aniž by svoji žádost jakýmkoli způsobem odůvodnil. Stěžovatel ve svém návrhu neuvedl ve smyslu § 73 s. ř. s., ve spojení s § 107 s. ř. s., žádné skutečnosti, které by potvrzovaly možnost vzniku natolik výjimečného a závažného stavu, který by již nebylo možno v dalším běhu času nijak odčinit. Proto jeho návrhu na přiznání odkladného účinku Nejvyšší správní soud nevyhověl.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 15. července 2010

JUDr. Radan Malík
předseda senátu